

Cziczó Attila:

Galamb

kisabszurd

Patrick Süskind: 'A galamb' című elbeszéléséből

(Révai Gábor fordítását felhasználva)

©2014

www.cziczo.hu

szereplők

Jonatán

Nő

Férfi

(Jonatán felébred. Precízen, évtizedek alatt megszokott mozdulatokkal rak rendet. Az utcáról tompán hallatszik valami zene. Hallgat. Kinyitja az ablakot, a zene felerősödik. Becsukja, elhalkul. Kinyitja. Becsukja. Kinyitja. Becsukja. Jonatán áll mélán. A nő és a férfi, mint két isten, a fellegekből kommentálják az eseményeket. Éppen nem történik semmi: Jonatán unalmas, mint mindig.)

KETTEN	Jonatán nem kapitány! Csupán halovány árnyéka egy embernek.
NŐ	Embertelen.
FÉRFI	Embertelen.
NŐ	Senki.
FÉRFI	Senki.
NŐ	Unalmas.
FÉRFI	(gúnyosan a nőnek) Unalmas.
NŐ	(férfinak) Pöcs.
FÉRFI	(nőnek) Tyúkeszű.
NŐ	(férfinak) Bumburnyák.
FÉRFI	(nőnek) Gyökér.
NŐ	(férfinak) Agyatlan.
FÉRFI	(nőnek) Tömpszli.
NŐ	(férfinak) Vagy te!
FÉRFI	(nőnek) Te!
NŐ	(férfinak) Vén gatyá!
FÉRFI	(nőnek) Hülye!
JONATÁN	Elmúltam ötvenéves. Egy újabb szép, megnyugtató, átlátható, szabályos nap vár rám.
NŐ	(férfinak) Hamufejű...!
FÉRFI	Ssssss! Beszél...
JONATÁN	A belső egyensúly a lényeg. Ha nem történik semmi, az a jó.
NŐ	Ez hülye.
FÉRFI	Mondtam már. Csodálkozol?
NŐ	Kicsit sem.
FÉRFI	Nem ember ő.

KETTEN Jonatán nem is ember.

NŐ Nem kérdőmondat?

FÉRFI Legyen?

NŐ Inkább.

FÉRFI Jól van, felfogtam.

KETTEN (sóhaj) Jonatán nem is ember?

FÉRFI Nem volt soha.

NŐ Embernek alkalmatlan.

FÉRFI Hm.

NŐ Nos. Ma van 1984. június huszonnyolcadika...

FÉRFI Franciaország Európa bajnoka!

NŐ Jonatán életében fontos nap lesz.

FÉRFI Platini, Giresse, Battiston, Tigana...

NŐ Na! Jonatán Párizsban, a rue de la Plache-on él. Harminc éve.

FÉRFI A ház hatodik emeletén...

NŐ Lift nincs.

FÉRFI A 24-es szobában...

NŐ Lakásban.

FÉRFI 3,40 hosszú, 2.20 széles, egy ágy, egy asztal, egy kopott, magányos szék... Önérzeted meg ne bánkódjék: ez nem lakás, ez egy lyuk.

NŐ Nana! Mert elmondhatjuk, hogy az eltelt 30 év alatt megújult a lakás, mialatt azt értem, hogy a lakást ékesíti egy beépített szekrény, egy új ágy, főzősarok, mosdósarok, rádió, tévé, s amire igen büszke vagyok: frizsider a sajtoknak, tejnek, s könyves polc mind a tizenhét könyvnek.

FÉRFI De a budi a folyosó végén található. Továbbra is. Ez még vállalható?

NŐ (csend) Jonatán egy bank biztonsági őre a rue Sèvres-ben.

FÉRFI Hm. Kezdjük ott, hogy 1942 szeptemberében...

NŐ (sír)

FÉRFI Kérlek, ne érzékenyülj el!

NŐ Jonatán a nyári zápor gyártotta tócsákon átgázolva tartott hazafelé, sőt, élvezettel ledobta cipőjét, s leírhatatlan örömmel tapicskolt a pocsolyákban. Ám hazaérve lecsendesítette hangját... (sír)

FÉRFI Jonatán elvesztette édesanyját.
NŐ (sírva) Elvitték! Vagonban.
FÉRFI És apját is.
NŐ Egyedül maradt az ijedtségben.
FÉRFI Nagybátyjával.
NŐ Gazdálkodott. Majd később, beletörődéssel...
FÉRFI Katonának állt.
NŐ Három év után láb- és comblövéssel...
FÉRFI Plusz vérhassal!
NŐ Igen, úgy hagyta hátra Indokínát.
FÉRFI Hazaérkezett.
NŐ 1954-ben megnősült. És egészséges gyermeke született.
FÉRFI (cinikusan) Négy hónapra.
NŐ És a felesége elhagyta. A marseille-i zöldséggessel.
FÉRFI A kis ribi!
NŐ A falu a szájára vette Jonatánt!
FÉRFI Ekkora egy balekot!
JONATÁN Senkiben sem lehet megbízni, mindenkitől óvakodni kell, ha az ember békességet akar.
NŐ Szegény embert kigúnyolták!
FÉRFI S Jonatán elvesztette bizalmát.
KETTEN Így került Párizsba, a rue Sèvres egyik házának hatodik emeletére.
NŐ S most indul Jonatán 10967. párizsi napja.
FÉRFI Pechjére péntek van.
NŐ Igen? Ja, értem!
FÉRFI Az utolsó munkanap a héten.

(Jonatán belelép papucsába, s fürdőköpenyben, kezében törölközőjével, borotvájával tisztálkodni indul. Mielőtt kilépne az ajtón, hallgatózik.)

FÉRFI (gúnyosan) Menj, Jonatán, hisz senki sincs a folyósón!
NŐ És ha mégis? Emlékezz arra a hajnalra, amikor 1959 nyarán ott, a vécé előtt találkozott monsieur Gibettel!
FÉRFI Egyszer az életben megeshet az ilyen.

NŐ Az a megaláztatás, ami akkor érte!
FÉRFI (sokat sejtetve) Senki sincs „ott”.
NŐ Láttad?
FÉRFI (kiles) Tiszta a terep. (nevet)

(Jonatán kitarja az ajtót, fél lábát felemelve már lépne a folyósóra, ám a küszöbön egy galamb állja útját.)

NŐ Az meg mi?
FÉRFI Egy galamb.
NŐ Egy galamb a küszöbön?

(Jonatán becsapja az ajtón, zihálva rogyik le a székre.)

NŐ Egy galamb?
FÉRFI Mi más?
NŐ Most komolyan, egy galamb?
FÉRFI Egy vérszomjas dög.
NŐ Ez mi?
FÉRFI A sors tréfája.
NŐ Miért nem valami...
FÉRFI Mi?
NŐ Valami normális, félelmetes, izé...
FÉRFI Izé... Gratulálok!
NŐ Ne már, hogy egy galamb!
FÉRFI Mi bajod van a galambokkal?
NŐ Az a bajom, hogy ez roppant megalázó.
FÉRFI Egy krokodil férfiasabb lenne?
NŐ Annyira tipikus!
FÉRFI Tipikus mi?
NŐ Semmi. (csend) De miért pont Jonatán küszöbén?
FÉRFI S egyáltalán: miért pont Jonatán?
NŐ Miért Jonatán?
FÉRFI Miért?
NŐ Szerintem te is tudod, és én is tudom.

KETTEN Azért van itt ez a galamb a rue Sèvres egyik házának hatodik emeletén a küszöb előtt, hogy Jonatánt kimozdítsa a tespedtségből.

FÉRFI Ez jó mondat.

NŐ Tudom. Éreztem én is.

FÉRFI Benne van minden.

NŐ Benne. (Jonatánt nézi) Te, nézd már!

FÉRFI Mi van vele?

(Jonatán fejében szörnyű gondolatok kavarnak.)

KETTEN Jonatán fejében szörnyű gondolatok kavarnak!

FÉRFI Egy csapat fekete holló rikácsol!

NŐ Véged van!

FÉRFI Véged van!

NŐ Öreg vagy.

FÉRFI Véged van!

NŐ Halálra rémiszt egy galamb!

FÉRFI Egy galamb!

NŐ Rád telepszik!

FÉRFI Fogva tart!

NŐ Bezár ebbe a lyukba!

FÉRFI Meg kell ölnöd!

NŐ Sosem tudod megtenni!

FÉRFI Ő öl meg téged.

NŐ Meghalsz!

FÉRFI Meghalsz!

KETTEN Véged van!

JONATÁN (halkan) Végem van.

(Jonatán imára kulcsolja kezeit.)

FÉRFI Miiii?

NŐ Hát mégis van hite!

FÉRFI Sose volt.

NŐ És ha...?

JONATÁN Istenem, Istenem... Mit vétettem? Miatyánk, ki vagy a mennyekben, ments meg engem ettől a galambtól!

FÉRFI (nevet)

NŐ Nem szégyelled magad?

FÉRFI Imádkozik? Micsoda képmutatás!

NŐ Magányos.

(Jonatán fészkelődik: vizelnie kell.)

NŐ Mi baja?

FÉRFI (nevet) Szerintem ma bepisál.

NŐ Juj!

(Jonatán idegesen rohangál a szobában, majd a csaphoz lép, s keserves zokogással belevizel. Könnyeivel küszködve ül vissza székére. Majd felugrik, tisztítószereket szed elő, s alaposan kicsutakolja a csapot. Visszaül. Vár.)

FÉRFI Undorító.

NŐ Szép tiszta lett.

(Jonatán ránéz órájára.)

JONATÁN Nyugalom! Ha Indokínát átvészelted, ezt is! Szedd össze magad, szedd össze minden bátorságod és erőd, készülj fel mindenre, s akkor sikerrel kitörhetsz a szobából!

FÉRFI (halkan) Kihez beszél?

NŐ (halkan) Erőt gyűjt.

(Jonatán újra ránéz órájára.)

FÉRFI Negyed nyolc múlt két perccel.

NŐ Elkésik ma a munkájából. El fog késni ez a szerencsétlen!

FÉRFI Eddig még sohasem történt ilyen.

NŐ Harminc év alatt egyszer sem.

JONATÁN Ha sikerül, ha kijutok, mi lesz aztán?

NŐ Mi?
FÉRFI Mi?
JONATÁN Hova megyek? Hol élem le életemet? Mert ide, a galambhoz soha-soha vissza nem térek! Egyetlen percet sem élhetek vele egy fedél alatt.

(Jonatán hosszan gondolkodik némán, majd felpattan, letisztálkodik a csapnál, borotválkozik, majd sebesen felöltözik.)

FÉRFI Fel kell készülnie!
NŐ Következésképpen magával kell vinnie borotvakészletét, a fogkeféjét, egy vagy több váltás fehérneműt.
FÉRFI Szüksége lesz a csekkfüzetére is. Esetleg a takarékkönyvére! Félretett vagyona jelen állás szerint egy hónapra elég talán! Ha a galamb hetekre blokádnak alatt tartaná szobáját, persze!
NŐ Fizetéséből s megtakarításából hónapokig bérelhet hotelszobát. De ne feledjük, hogy év végén esedékessé válik a szoba utolsó részlete.
FÉRFI Amikortól is a szoba Jonatán tulajdonát képezi majd!
NŐ Az ő szobája lesz!
FÉRFI A saját szobája!
NŐ Ami egy lyuk, ugyebár!
FÉRFI Lakás inkább!
NŐ Te, az öt Napóleon-aranyat is vinnie kell!
FÉRFI Hohó, tényleg! Azt még az 58-as algériai háború idején vette.
NŐ Meg az anyjától rámaradt vékony arany karkötőt.
FÉRFI S az ezüstözött golyóstoll, amit karácsonyra kapott a bank vezetésétől? És a rádió? Tranzisztoros!
NŐ Rengeteg értéke van Jonatánnak. Ha mindezt eladja, kihúzhatja év végéig, s még az utolsó szobarészletet is kifizetheti.
FÉRFI Igen. És január 1-től már lakástulajdonos lesz, a lakbérrel sem kell számolnia kiadásként.
NŐ Ha...
FÉRFI Ha...
KETTEN Ha a galamb nem veszi blokádnak alá végérvényesen a szobát!

(Jonatán fogja csomagjait, felfegyverkezik, az ajtóhoz lép, s vár. Majd egy hirtelen mozdulattal kicsapja az ajtót, átlép a galamb fölött, s elviharzik.)

FÉRFI

Háromnegyed nyolc van. Ma elkésik.

NŐ

Még az is előfordulhat...

2.

(Jonatán sietve rohan át az udvaron. A házmesternővel találkozik. Elbizonytalanodik, sőt, megijed! Majd összeszedi magát, s az asszony elé lép.)

FÉRFI Nicsak, a házmesternő!

NŐ (a házmesternőt játssza) Jó reggelt, Jonatán úr!

JONATÁN Madame Rocard!

NŐ Tessék, Jonatán úr!

JONATÁN Madame... A következőket akarom önnek mondani...

NŐ Hallgatom.

JONATÁN Egy madár van az ajtó előtt, madame! Egy galamb, madame. Az ajtó előtt ül a kövön.

NŐ Galamb?

JONATÁN Ez a galamb, madame, a hatodik emeleten már az egész folyosót teljesen összerondította, madame!

NŐ Hogy kerül oda egy galamb, Jonatán úr?

JONATÁN Nem tudom.

NŐ Talán az ablakon...!

JONATÁN Talán! Mert, kérem, az ablak mindig nyitva van. Az ablakot pedig zárva kell tartani! Így áll a házirendben.

NŐ Talán egy diák hagyta nyitva...

JONATÁN Lehetséges. Ennek ellenére mindig zárva kell tartani. Különösen nyáron. Mert ha jön egy vihar, becsapódhat, és kitörhet! Emlékszem, 1962 nyarán már egyszer megtörtént. Azóta áll a házirendben, hogy mindig zárva kell tartani! Különösen nyáron.

NŐ A galambot el kell kergetni! És becsukni aztán az ablakot.

JONATÁN Az a helyzet... Az a helyzet, hogy már az egész folyosót összerondította. Ez a legnagyobb baj.

NŐ A folyosót akkor ki kell takarítani. De először el kell kergetni azt a galambot!

JONATÁN Persze, persze, persze... El kell... El kell kergetni. Én... Én már rég elkergettem volna, de nem volt időm. Sietek. Nagyon sietek, madame, nem volt időm elkergetni a galambot. Én csak jelenteni

akartam az esetet. Elsősorban a piszok miatt. A galambpiszok a fő! Ellentmond a házirendnek.

NŐ   Köszönöm, hogy szólt, monsieur. Alkalomadtán utánanézek a dolognak.

(És a házmesternő teszi a dolgát, ügyet sem vet már a férfira. Jonatán széleseben elrohan, majd a bank elé ér.)

FÉRFI   És időben megérkezett a bankhoz! Hihetetlen...

NŐ   Jonatán pontos ember. Minden akadályon átgázol, ha munkájáról van szó.

(Jonatán átöltözik munkaruhájába, s megáll szokott helyén, a bank bejárata előtt.)

NŐ   Jonatán most dolgozik.

FÉRFI   Akkor ne zavarjuk!

(Jonatán mozdulatlanul áll a helyén. Hosszú percek telnek el.)

NŐ   Elhivatott szakember.

FÉRFI   Micsoda dögunalom!

NŐ   Micsoda önuralom! Gondolj bele: a galamb-eset után is ilyen higgadtan végzi munkáját!

FÉRFI   Egyszer kiszámolta, hogy a nyugdíjáig összesen hetvenötezer órát ácsorog ezen a szent helyen.

NŐ   Az rengeteg. Csak kevesek képesek erre az összpontosításra.

(Jonatán mozdulatlanul áll a helyén. Hosszú percek telnek el.)

FÉRFI   Szerintem ma nem bírja ki fél tízig.

NŐ   Mi lehet e szerencsétlen ember lelkében?

(Jonatán mély lélegzetet vesz, behorpasztja mellét, előregörnyed, megemeli vállát. Feszés állásában meginog. Elröstelli magát. Egyensúlyát veszítve majdnem eldől, ezért tesz néhány lépést. Zaklatott.)

NŐ   Segíts neki!
FÉRFI   Hogyan?
NŐ   Segíts!
FÉRFI   Jó.

(A férfi banki ügyfélként lépd el Jonatán mellett, aki erre újból feszesen vigyázzba vágja magát, s szemmel láthatóan visszatér ereje.)

FÉRFI   (megemeli kalapját) Monsieur!
JONATÁN   (megemeli kalapját) Monsieur!

(Jonatán ismét lelkesen áll, feszesen kihúzva magát. Ám az idő elteltével nem tudja tartani egyenes derekát. Sóhajtozik, meginog, majd óvatos lépésekkel egy oszlopnak dől. Könnyek folynak végig arcán.)

NŐ   Uramatyám! Jonatán megtámaszkodott!
FÉRFI   Harminc év szolgálat után. Hát lehet ilyet? Soha!
NŐ   Mégiscsak ember ő is. Nézd, hogy hunyta le szemeit. Mint egy kismadár!
FÉRFI   (nevetve) Mint egy galamb?

(Megszólalnak a harangok: dél van. Jonatán elrohan bőröndjéért, majd sietős lépésekkel a legközelebbi hotelhez igyekszik.)

FÉRFI   Dél van.
NŐ   És nem eszik!

(Jonatán megérkezik a hotelba.)

FÉRFI Oh, hiszen ez a rue Saint-Placide legolcsóbb, s nem is a legszebb szállója!

NŐ Hotel! (mint recepciós) Jó napot, monseieur!

JONATÁN Egy szobát kérek.

NŐ 55 frank lesz éjszakánként.

JONATÁN Már nem mehetek haza.

NŐ Mert?

JONATÁN Egy éjszakát fizetek ki. Egyelőre.

NŐ (elveszi a pénzt) Rendben.

JONATÁN A holmimat...

NŐ Siet?

JONATÁN Sietek.

NŐ Hagyja itt a portán!

JONATÁN Itt hagyom. (elrohan)

NŐ Viszontlátásra, monseieur!

(Jonatán a bankhoz közeli park egyik elhagyatott padjára telepszik, zsebéből előveszi ebédjét, s nekilát. Rondán eszik, hiszen zaklatott. Nem messze tőle egy csavargó gubaszt padján. Szardíniát eszik konzervből, lába között vörösbor, kezében egy fél baguette.)

FÉRFI (csavargóként) Harminc éve figyeljük egymást, Jonatán úr, azt is mondhatnám: ismerősök vagyunk, a csavargó és a magányos banki őr. Ám első alkalom, hogy egymás mellett fogyasztjuk el ebédünket, Jonatán úr.

JONATÁN (nem felel, de rémült és súlyos sóhajjal nézi a csavargót)

FÉRFI Ez jól esett. Most alszom. (elalszik)

JONATÁN (csend) Hogy lehetséges, hogy ez az ember még mindig él?

NŐ (leül Jonatán mellé) Ez az ember elmúlt ötvenéves, s még mindig él? Ezt kérded? Hogy egy ilyen élet mellett még nem halott? Nem

fagyott meg, nem vitte el májzsugor, vagy más efféle? Hogy lehetséges, hogy egy ilyen ember összhangban van magával és a világgal? Megválaszolom. Mert boldogok a lelkesegények. Ám te, Jonatán, az ötvenharmadik évemben nyakig ülsz a pácban, kimunkált életterved romokban, az örület szélén állsz, és mazsolás csigát zabálsz.

JONATÁN Ez a csavargó szardíniát eszik kenyérral és kecskesajttal, utána körtét keksszel, s bort iszik hozzá.

NŐ Mondd ki, Jonatán! Ez az ember...

JONATÁN (halkan) Szabad.

(Jonatán kínkeservesen nyeli le az utolsó falatot. Lesöpri a morzsákat kabátjáról, kismítja nadrágját, majd a csavargóra egy pillantást sem vetve elindul, vissza a bank elé. Hirtelen megtorpan. Visszasiet a padhoz, magához veszi az ott felejtett zacskót, ám nagy reccsenéssel kettészakad nadrágja. Összeomlik. Próbálja kezével eltakarni a szakadást, betapasztani a lyukat, de nem sikerül.)

FÉRFI Kinn a segge!

NŐ Micsoda dráma! Így nem mehet emberek közé!

FÉRFI Van még 34 perc a délutáni kezdésig.

NŐ Jonatán, keress egy varrónót!

(Jonatán rémült tekintettel veszi tudomásul, hogy nadrágján egy hatalmas szakadás tátong.)

JONATÁN Keresnem kell egy varrónót!

(Jonatán rohan, majd megérkezik a varrónóhoz.)

FÉRFI A rue de Bac sarkán van egy üzlet.

NŐ Jeanine Topell! Ruhaigazítás és javítás! Gondos, gyors munka!

FÉRFI Ez áll a táblán.

NŐ Jonatán, rendben lesz a nadrágod.

FÉRFI Várjunk azzal!

NŐ (varr, hiszen ő a varrónó)

JONATÁN   Madame...

NŐ   Parancsol?

JONATÁN   (mutatja a szakadást) Meg tudja ezt javítani? Egy lyuk, egy kis szakadás...

NŐ   (vizsgálja a lyukat)

JONATÁN   Nos?

NŐ   Semmi baj. Csak alá kell tenni valamit. És a varrás egy kicsit lát-szani fog. De másképp nem megy.

JONATÁN   Nem számít. Tehát... Tud segíteni, madame?

NŐ   Hogyne.

JONATÁN   Oh, köszönöm. Nagy könnyebbség ez nekem. Még csak egy kéréssem volna... Lehetne, ha máris megcsinálná? Úgy értem, most mindjárt. Haladéktalanul.

NŐ   (kacag)

JONATÁN   (nem érti)

NŐ   Most rögtön? Látja ezt mind? Napi tíz órát dolgozom.

JONATÁN   Hogyne...

NŐ   Ha jövő hétfőn elhozza a nadrágot, három hét múlva kész.

FÉRFI   Három hét?

JONATÁN   Három hét?

NŐ   Három hét. Hamarabb nem megy.

(Azzal elfordul Jonatántól, s varr tovább, hiszen ő egy varrónő. Jonatán megsemmisül-ten elrohan.)

(Jonatán vásárol egy ragasztószalagot, megragasztja nadrágját, majd visszaáll a bank elé. Zaklatott, de már nagyon. Hosszú percek telnek el.)

FÉRFI   Jonatán most szenved.
NŐ   Mert Jonatán szenvedni akar.

(Jonatán szenved. Sőt, Jonatán meggyűlölte a világot. Az embereket az utcán, az autókat, motorokat, a buszokat, mindenkit.)

FÉRFI   Jonatán, ne keress felelősöket!
NŐ   Ne gyűlöld a világot! Ők nem tehetnek semmiről.
FÉRFI   Csak a galamb. Ő indította el az egészet.
NŐ   Dehogysis!
JONATÁN   Mocskos gazemberek! Bűnözők! Ki kellene irtani valamennyit!
   Úgy bizony! Megkorbácsolni és kiirtani. Agyonlőni! Mindet külön-külön és együtt.

(Jonatán halálfehér arccal fújtat.)

FÉRFI   Jonatán most ölni fog. Előveszi a revolverét, s a tömegbe lő.
NŐ   Nem! Azt nem teheti! Annyira még ő sem embertelen!
FÉRFI   Ott a revolver, csak ki kell biztosítani, s lőni eszetlenül!
NŐ   Látod, megnyugodott.
FÉRFI   Mit csinál?
NŐ   Szuszog. Ám megnyugszik, meglásd!

(Jonatán megnyugszik. Feláll, őrködik tovább. Hosszú percekig semmi sem történik.)

FÉRFI   Zárunk!
NŐ   Záróra!

(Jonatán zár, majd elindul.)

(Jonatán lassan ballag a hotelba.)

NŐ   A járás megnyugtat. A járásban gyógyerő rejlik. A lábak szabályszerű váltogatása, a karok ütemes lengetése, a lélegzetvétel gyorsuló ritmusa, a kissé szaporább szívverés, a szem és az orr működése, mely nélkülözhetetlen az iránymeghatározásban és az egyensúly megőrzésében.

FÉRFI   Hova megy?

NŐ   Mászkál.

FÉRFI   Jól elfárad, aztán megnézheti magát! Ötvenhárom éves.

NŐ   Jonatán, pihenj néha!

JONATÁN   (megáll) Elfáradtam.

(Jonatán vonszolja magát. Egy bolt előtt megáll, majd belép, és vásárol.)

NŐ   (boltos) Mi kell?

JONATÁN   Képnék egy szardínia konzervet, egy kisdarab kecskesajtot, egy baguette is kell, és kérek még egy körtét, s egy csomag kekszet.

NŐ   Még valami?

JONATÁN   Egy üveg vörösbort is kérek.

(Jonatán a hotelba ér.)

FÉRFI   Oh, hiszen ez a rue Saint-Placide legolcsóbb, s nem is a legszebb szállója!

NŐ   Hotel! (mint recepciós) Jó napot, monseieur!

JONATÁN   Megjöttem.

(Jonatán elfoglalja szobáját, alsónadrágra vetkőzik, egy székre helyezi bőröndjét, majd zsebkendőjével letakarja, s kirakja a boltban vásároltakat. Vacsorázik.)

FÉRFI   Egy csöpp citrom nem hiányzik a halhoz?

NŐ Ez már frivolan ingyenc képzelgés, kolléga!
FÉRFI Jonatán, te élvezed az evést!
NŐ Valamire készül, szerintem...

(Jonatán befejezi az étkezést, befekszik az ágyba, betakarja magát.)

JONATÁN Most én meghalok.

(Sötét éjszaka. Vihar van. Dörög az ég, villámlik, nagy zajjal zuhog az eső. Jonatán remegve bújik takarója alá.)

FÉRFI Ez nem a te szobád, Jonatán!
NŐ A te szobádban az ablak az ágy lábánál van, és nem fönt, a mennyezet alatt!
FÉRFI Jonatán, itt nem vagy otthon!
NŐ Jonatán, neked van otthonod.
FÉRFI Odakint dúl a háború!
NŐ Te fogoly vagy!
FÉRFI Miért nem jönnek?
NŐ Miért nem mentenek meg?
FÉRFI Mi ez a csönd?
NŐ Hol vannak az emberek?
KETTEN Istenem, hol vannak hát az emberek?
JONATÁN (felkiált) Nem tudok nélkülük élni!

(Hirtelen elhalkul a vihar, Jonatán zihálva ül a hotel rideg ágyának szélén. Vár. Aztán feláll, felöltözik, fogja bőrröndjét, kabátját, esernyőjét, s csöndben kilép a szobából.)

NŐ Jonatán hazamegy.
FÉRFI Haza.
NŐ Átvág a városon, az eső gyártotta friss tócsákon átgázol, sőt, élvezettel ledobja cipőjét, s leírhatatlan örömmel tapicskol a pocso-lyákban.

(Jonatán átvág a városon. Majd hazaér.)

FÉRFI   Megérkezett.

(Jonatán óvatosan ajtajához lép. Nincs ott semmi és senki.)

JONATÁN   Ez a galamb eltűnt.

(Jonatán belép szobájába, lepakol, halvány mosoly dereng arcán. Kintről, az utcáról tompán hallatszik valami zene. Hallgat. Kinyitja az ablakot, a zene felerősödik. Jonatán leül ágya szélére. Az ablak nyitva marad.)

JONATÁN   Itthon vagyok.

(Függöny.)

Budapest, 2014.